

Анастасія Мамалига,
д. філол. н., проф. (Київ)

МАНДРІВКА СТОЛІТЬ – ПЕЧАТЬ ЇЇ ДУХУ

Наталя Миколаївна Сидоренко – доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри історії журналістики – прийшла до свого ще молодого ювілею зі значними, переконливими здобутками.

Не перелічити її праць, вражає палітра досліджуваних нею аспектів та імен на журналістських і літературних теренах. І що найважливіше, головними, стрижневими напрямками її наукових досліджень є проблематика українського національного відродження, утвердження української національної ідеї, об'єктивний аналіз історії національної журналістики й літератури.

Цьому присвячено її ґрунтовні праці, а саме монографії: «Національно-духовне самоствердження: у 3 кн.», «Українська періодика в Італії (1905–1995 рр.)», «Задротяне життя українських часописів на чужині (1919–1924)», «Журналістська «планета Ді-Пі»: Українська преса у таборах військовополонених, переміщених осіб і біженців у Європі після 2-ї Світової війни (1945–1950)» спільно з О. Сидоренком. Ця тематика представлена і в інших численних наукових публікаціях Н. Сидоренко.

Заглиблюючись у світ документально-архівних розвідок, Наталя Миколаївна багато зробила для усвідомлення ролі в історії журналістики і літератури тих людей, які поклали своє життя на вівтар чесного, сміливого служіння Україні.

Вона подала понад 150 розповідей про журналістів до видання «Українська журналістика в іменах: Матеріали до енциклопедичного словника», вражає кількість її статей, представлених в «Українській літературній енциклопедії», в «Сучасній енциклопедії України», у виданні «Мистецтво України: Енциклопедія». Велику увагу дослідниця присвячує насамперед маловідомим іменам і заслужено повертає їх до скарбниці нашої історії.

Важко переоцінити внесок Н. Сидоренко в дослідження української періодики за межами рідних земель – у Великій Британії, Італії, Франції, Росії, Польщі, Чехії, Єгипті, Німеччині, Румунії та ін. Вона відкриває також так звану «таборову епоху» у контексті двох світових воєн, засвідчуючи незламність українського національно-

© Мамалига А., 2014

го духу, прагнення українців зберегти навіть в екстремальних умовах свою гідність, свою мову, любов до Батьківщини.

Взагалі у своїх працях вона повсякчас активно висловлюється за утвердження, збагачення української мови. І цьому сприяє не лише завдяки віднайденню влучних, аргументованих міркувань, високої оцінки рідної мови в духовному житті українців, а й тому, що сам стиль наукового мовлення Наталі Сидоренко є виразним, гнучким, із вкрапленням метафорично-образних засобів, із сильною доказовою логічністю викладу.

В опублікованій автобіографії Наталя Сидоренко так визначає коло своїх наукових зацікавлень: історія української преси ХХ ст. (в Україні та за її межами); міжнаціональні відносини і засоби масової комунікації; історія жіночого руху, жіночі постаті в українській культурі, жіноча преса; гендерні стереотипи в сучасних мас-медіа; преса для дітей.

Ознайомлення з науковим доробком Н. Сидоренко розкриває, з одного боку, значну розгалуженість названих напрямів, з іншого – вони всі пронизані спільною духовною наснагою вченої-патріотки, чесною, сумлінною дослідницею, що, як невтомна трудівниця бджола, запилює цвіт національної свідомості, аби він давав щедрі, збагачені силою знання плоди.